

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب رنجبران ایران

رنجبر شماره ۱۸۰

۱۰ جون ۲۰۲۰

جبهه متحد ضد فاشیستی چرا و چگونه شکل گرفت؟

جهان کنونی جهانیست که بیش از ۸۰٪ تولید و بازار بین‌المللی در ید قدرت و حاکمیت ۵۰۰ ابر کنسرن بین‌المللی قرار دارد. این کنسرنها بر بنیان این موقعیت اقتصادی، حاکمان جهان کنونی هستند که علاوه بر قهر اقتصادی، منافع خود را با قهر سیاسی توسط دولت‌های وابسته به خود علیه همدیگر و یا علیه طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان اعمال می‌کنند. درآمد ده بانک از ۱۰۰ بانک بزرگ بین‌المللی در سال ۲۰۱۸ به قرار زیر است:

کشور مادر کنسرن نام بانک	مقدار درآمد به میلیارد در سال ۲۰۱۸
Industrial and Commercial Bank of China	چین 4.027,44
China Construction Bank	چین 3.376,52
Agricultural Bank of China	چین 3.287,36
Bank of China	چین 3.092,21
Mitsubishi UFJ Financial Group	جاپان 3.069,20
JPMorgan Chase	امریکا 2.765,05
HSBC	انگلستان 2.558,12
Bank of America	امریکا 2.354,51
BNP Paribas	فرانسه 2.336,66
Crédit Agricole	فرانسه 2.123,61
کل درآمد سال ۲۰۱۸ ده بانک فوق	25703,32

این ده بانک بزرگ جهانی، بر طبق قانون الیگارشی مالی بر ۹۰ بانک بزرگ جهانی دیگر با درآمد ۶۲۱۱۹,۱۸ میلیارد دلار، حاکمیت دارد و توسط آنها کنترل خود را بر سرمایه ۵۰۰ ابر کنسرن بین‌المللی اعمال می‌نمایند. (درآمد سال ۲۰۱۸، ۵۰۰ کنسرن بین‌المللی حدود ۷۱ هزار میلیارد دالر بوده است) و مکنده‌های این کنسرن‌ها تا اعماق زمینه‌های اقتصادی تمام کشورهای دنیا رخنه کرده و آنها را می‌مکند.

ولی بزرگترین بانک‌ها و کنسرن‌ها اساساً در رقابت مرگ و زندگی علیه هم هستند. مثلاً بانک چین در ۲۰۱۵ در مقام نازلی قرار داشت و بانک امریکا در مقام اول بود. حال بانک‌های چینی در مقام اول و بانک امریکا در مقام هشتم قرار دارد. این بدان معناست که بانک‌های چینی، بخش عظیمی از بازارهای مالی تحت کنترل بانک امریکا را از چنگالش درآورده اند. این رقابت عظیم بین‌المللی به یک جنگ تمام عیار اقتصادی بین ابر کنسرن‌ها انجامیده و جنگ تجاری اخیر بین امریکا و چین این روند را به اوج خود رسانده است. ادامه این جنگ تجاری اخیر می‌تواند در سال آینده حدود ۶۰۰ میلیارد دلار به اقتصاد مریض جهان سرمایه‌داری ضرر وارد آورد.

بر بنیان این تنشج در سال گذشته بودجه نظامی اکثر کشورهای جهان افزایش چشمگیری داشت: برای نمونه: بودجه نظامی ایالات متحده امریکا در سال ۲۰۱۹ حدود ۷۳۲ میلیارد دلار برآورد شده که نسبت به سال گذشته ۵٫۳ درصد افزوده گردیده است. سهم این کشور از کل بودجه نظامی جهان ۳۸٪ است.

بودجه نظامی چین در سال ۲۰۱۹، ۲۶۱ میلیارد دلار بوده که نسبت به سال قبل ۵٫۱٪ افزایش نشان می‌دهد بودجه نظامی هند در سال ۲۰۱۹، حدود ۷۱ میلیارد دلار بود که نسبت به سال قبل، ۶٫۸٪ افزوده شده است. تنشج اقتصادی بین کنسرن‌های عظیم بین‌المللی و افزایش بودجه نظامی کشورهای بزرگ سرمایه‌داری، خود را به شکل اعمال سیاستها و اقدامات تهاجمی ظاهر می‌سازد.

آزمایش انواع و اقسام سلاح‌های کشتار جمعی، گسیل نیروهای نظامی به اطراف کشورهای دیگر، آزمایشات هولناک سلاح‌های بیولوژیک، اعمال قهر و زور شبه فاشیستی به صورت محاصره اقتصادی کشورها، به ویژه از جانب امریکا، و دخالت‌های مستقیم در امور کشورهای دیگر، مثل دخالت امریکا، روسیه و ایران در امور سوریه، دخالت امریکا و ایران در امور عراق، دخالت چین در امور هانگ کانگ و تایوان، همه و همه به تنشج و نا آرامی در جهان می‌افزاید. لازمه پیش برد جنگ اقتصادی و نظامی نیز، وجود دولت‌های مهاجم و جنگ طلب است. بر بنیان این حقایق تلخ و درد آور است که امروزه دولت‌های دست راستی، شبه فاشیستی، راسیستی، بر سر کار می‌آیند و یا نیروهای فاشیستی در بدنه جامعه قدرت می‌گیرند.

هر انسان آزاده و متفکری در این دنیای بزرگ از خود سؤال می‌کند؛ دعوا بر سر چیست؟ تنشج‌های اقتصادی و نظامی بین نیروهای فعال حاکم بر جهان چه علتی دارد؟

دعوا بر سر امکان بیشتر جهت چپاول ثروت است. دعوی بخش‌های نظام سرمایه داری در جریان رقابت، چه در کارخانه، چه بورس، چه ساختمان و چه مواد اولیه زندگی، بلعیدن ارزش اضافه واقعی تولید شده توسط کارگران است. رقابت‌های افسار گسیخته در سطح بین‌المللی، باعث فقر و بی خانمانی و آوارگی و بیکاری میلیونی کارگران و بسیاری از زحمتکشان کشورهای تحت ستم می‌گردد، در حالی که فشار استثمار توسط بورژوازی هر قلمرو سیاسی بر کارگران و زحمتکشان علاوه بر معضلات فوق با سرکوب خونین و دیگر نارسائیهای اجتماعی همراه است. نمونه ای از هزاران واقعیت دردناک می‌تواند گویا باشد: ارزش نیروی کار یک کارگر معمولی در امریکا در شهر شیکاگو در سال ۱۹۶۸ برابر با ۱٫۶۰ دلار بوده است. ارزش کار همان کارگر در سال ۲۰۱۹ برابر با ۷٫۲۱ دلار بود. ارزش واقعی مزد کار سال ۲۰۱۹ این کارگر به مراتب کمتر از همان در سال ۱۹۶۸ می‌باشد. برای تداوم این استثمار و امنیت استثمارگر، پولیس شیکاگو با ۱۳۰۰۰ افسر و ۱۸۰۰۰ نیروهای دیگر این منطقه ۸ میلیون نفری را محافظت می‌کنند.

در جهانی که ما امروز در آن زندگی می‌کنیم ۸۲۱ میلیون نفر از گرسنگی مزمن رنج می‌برند. میلیون‌ها نفر از

کشورهایشان آواره گشته و در مرزهای اروپا و افریقا زندگی مصیبت باری را می‌گذرانند. تقریباً زندانهای جهان مملو از زندانیان سیاسیست.

در جهان آبی و زیبای ما طبقه‌ای در حاکمیت است که برای سود لحظه‌ای، جنگل‌های جهان را نابود می‌سازد، هوا و اتمسفر را مسموم نموده و برای ادامه زندگی غیر قابل تحمل می‌نماید، زنجیره‌های حیات را از هم می‌گسلد و زندگی حیوانات، از جمله انسان را در معرض نابودی قرار می‌دهد.

مردم جهان و در مرکز آن طبقه کارگر بین‌المللی نسبت به ستم‌ها و فجایع اعمال شده، تخریب محیط زیست و شدت استثمار از سوی سرمایه‌داری که روز افزون است، انعکاس نشان می‌دهد، بر می‌خیزد و با همبستگی روز افزون، مبارزه دوران ساز خود را سازمان می‌دهد.

در فرانسه و استک‌های زردتجلی می‌یابند، در امریکا، ما ۹۹٪ هستیم پای به خیابان می‌گذاریم، در ایران هر روز ۵ اعتصاب کارگری ثبت می‌گردد و در اعتراض به گرانی بنزین میلیون‌ها نفر وارد کارزار می‌شوند، در هند در عرض دو روز ۲۰۰ میلیون از کارگران در سال ۲۰۱۹ به خیابان می‌ریزند. میلیون‌ها نفر علیه اجلاس‌های G7 خیابان‌ها را اشغال می‌کنند در عراق جمعیت میلیونی علیه رژیم فاسد و نیروهای اشغالگر به مبارزه ای طولانی دست می‌زنند... این اعتصابات و تظاهرات میلیونی در اثر تجربه عملی خود، کار پیگیر کمونیست‌ها در ارائه سمت و سوی درست، و سیاست‌های سرکوب و ارعاب بورژوازی، هر روز بیشتر به سمت چپ میل می‌کنند.

لذا ناشی از شرایط بین‌المللی که در پیش ذکر گردید و گسترش مبارزات میلیونی توده‌ها در سطح جهان، نیروهای فاشیستی و شبه فاشیستی چه در سطح بین‌المللی و چه در سطح ملی خود را علیه پیشرفت، ترقی و انقلاب، علیه حرکت به سمت سوسیالیسم سازمان می‌دهند، تقویت می‌کنند و وارد عمل می‌شوند. زیرا این نظم گنبدیده و ستمگر فقط با سرکوب و قهر علیه توده‌ها می‌تواند برای لحظه‌ای تاریخی خود را پابرجا نگهدارد.

بدین جهت برای نجات بشریت از حاکمیت مجدد فاشیسم در سطح جهانی، برای برداشتن گام‌های ضروری در حرکت به سوی سوسیالیسم، یک جبهه جهانی ضد فاشیستی اهمیت حیاتی یافته است.

جامعه بشری یک بار ظهور و قدرتگیری فاشیسم را تجربه کرده است. بشریت این تجربه را با دادن ۵۰ میلیون قربانی، کشورهای ویران و مردمانی آواره و گرسنه، از سر گذرانده است. این تجربه نباید تکرار شود.

نیروهای سرمایه‌داری، اعم از “دمکرات”، شبه فاشیست و یا فاشیست، تا نهایت سازمان داده شده هستند. آنها علیه توده‌ها قهر سازمان داده شده اعمال می‌کنند.

ولی مردم نه تنها سازمان داده شده نیستند، نه تنها به لحاظ سمت و سوی سیاسی در یک جهت نیستند، بلکه پراکنده‌اند. بر سر مسائل حتی جزئی در جدال و چند دستگی‌اند. این شرایط بهترین موقعیت برای رشد فاشیسم و شبه فاشیسم، رسیدن آنها به قدرت و نفوذ در بین مردم است.

در عین حال در سال‌های اخیر در بسیاری از کشورها، سازمان‌های کمونیستی راستین، سازمان‌ها و احزاب ضد امپریالیستی و دمکراتیک، گروه‌های همیاری مردمی شکل گرفته و در حال بسط و گسترش هستند.

این شرایط دوگانه، ضرورت ایجاد یک جبهه متحد ضد امپریالیستی و ضد فاشیستی بین‌المللی را ضروری می‌سازد. بر مبنای همین ضرورت سازمان‌های ICOR و ILPS در تاریخ ۳۰ دسامبر ۲۰۱۹ اولین فراخوان تشکیل این جبهه را

انتشار دادند و از همه افراد، گروه‌ها، سازمان‌ها و احزاب مترقی، کمونیست و ضد امپریالیست خواستند که به این جبهه بین‌المللی بپیوندند.

حزب ما نیز با درک این واقعیت، که از یک سو دولت‌های سرمایه‌داری (امپریالیستی و غیر امپریالیستی) بر اثر تشدید تضادهای درونی سیستم امپریالیستی حاکم بر جهان و تقابل با نیروی کار و زحمت، روز افزون به راست می‌غلطند و به نیروهای فاشیستی و شبه فاشیستی تبدیل می‌شوند، از سوی دیگر ایست ناپذیر و گسترش‌یابنده پرولتاریا، دیگر زحمتکشان و کلیه عناصر ناراضی، به چپ در حرکت هستند، مصمم به تقویت این جبهه بین‌المللی ضد امپریالیستی و ضد فاشیستی است.

بدین جهت ما به دعوت عام سازمان‌های ICOR و ILPS در پیوستن به این جبهه جهانی، جواب مثبت خود را چنین فرموله کردیم:

«ما به خاطر ارسال فراخوان ضد فاشیستی برای امضاء سپاسگزاریم. ما علی‌رغم داشتن زاویه با دید شما نسبت به امپریالیسم و عدم عضویت در ایکور، در کنار فعالان طبقه کارگر علیه موج فزاینده فاشیستی و شبه فاشیستی، نیروهای سرمایه‌داری، فراخوان را امضاء می‌کنیم.»